

“ AT LIGGE PÅ LANDET “LANDLIGGERE !

Københavnernes foretrukne sommerbolig var i Tårnbæk i 30erne , siden blev det Vedbæk og Rungsted, og er nu endt i Hornbæk.

Det var et stort mas med at flytte på landet. Man måtte i god tid bestille den sædvanlige fragtmand til at komme og hente et helt læs bohaver. Porcelæn, bestik, gryder og pander, sengelinned og ikke at forglemme kanariefuglen.

Det var et skønt syn at se fragtmanden køre af sted med den store oppakning, medens familierne tog damptoget.

Udover de to “vigtigste” steder i Vedbæk: Tennisklubben og badeanstalten så var der “Moleræset”, d.v.s. at vi om aftenen spadserede en tur langs molerne og her mødte venner og bekendte og fik mange en hyggesnak.

Fru Mortensen i havne-kiosken havde et godt salg i sine “premiere-is” osv. Trods regn og blæst opholdt vi os mange gange i badehusene på badeanstalten og hyggede os med snak og spil.

Et af årene boede skuespiller Freddy Albæk i Vedbæk. Han var ualmindelig sjov og sympatisk og underholdt os unge fyre med sjove historier. Ligesom Birgitte fortæller så var man i vores alder ret nysgerrig hvordan det andet køn egentlig så uden tøj på , og jeg skal ikke gøre mig bedre end Birgitte, men for mit vedkommende var det naturligvis pigerne det drejede sig om.

Jeg fik lært at svømme af svømmelærer Dorrit Ulfborg som stod i regn og blæst med bambusstangen som jeg klamrede mig til i starten. Jeg fik omsider fri-svømme-prøven og kom også ned på bunden, af det ikke altid rene vand, og hentede det hvide kors op.

Vi lå mange gange på rad og række udenfor badehusene og spiste ved frokosttid vore medbragte "klemmer" (mad).

Bademester Larsen og frue holdt pinligt rent overalt, desværre var efterfølgeren ikke så pertentlig.

Vandet omkring badeanstalten var tit grumset og ret ulækkert.

Lige ved badeanstalten var der et udløbsrør med alskens snavs og affald , når det var slemmest blev der hejst det røde flag og så vidste man at det var sundhedsfarlig at bade.

forts... Som landligger hos familien Jønson på Engvej nu Gøngehusvej fik jeg min eneste fobi som desværre holder den dag i dag. Der hvor jeg sov var der altid en masse insekter oppe på loftet, bl.a. edderkopper.

Jeg bor i et hus idag hvor der naturligvis også af og til kommer disse frygtindgydende edderkopper. Med største anstrengelse får jeg fat i støvsugeren , og så er den væk. Min kone er også bange, så for sjov, støvsugede hun en dag en rigtig stor edderkop op , og smed så en stor valnød efter den , så var hun sikker på den var død!!

En af mine meget gode kammerater var Flemming som boede lige overfor og hvis far cyklede rundt og hentede duge osv. til strygning, medens Flemmings mor stod dagen lang og strøg i røg og damp.

Overfor "slottet" "Henriksholm" var der i sin tid en garnison soldater som arrangerede lejrbrød, snobrød og sange visse aftener. Vi strømmede derud og havde det vældig sjovt og hyggeligt. På samme side lå huset "Udsigten" ejet af familien Melchior, familie til dem der ejede Henriksholm. På Udsigten samlede de tre børn Ettie, Carl og Dorrit en gang om sommeren alle deres venner til mad og drikke og leg. Det var her jeg for første gang stiftede bekendtskab med snaps og øl til sildebordet, noget som jeg har sat stor pris på siden.

Der kunne skrives meget mere om de dejlige år som landligger, men inden læseren måske har gabt indtil flere gange , må jeg hellere holde her, og sige tak fordi I holdt ud , og så så længe!

.....Flemming Cohn